

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: M. O.
bytem H. L. 248, X H. L.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2020, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2020, č. j. X, a rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2020, č. j. X, **jsou nicotná.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 18. 4. 2020, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod.
2. Žalobce v žalobě namítal nesprávné posouzení jeho zdravotního stavu a invalidity.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě upozornila na to, že nebyla příslušná k rozhodnutí ve věci.
4. Krajský soud na základě správní žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Zabýval se přitom primárně otázkou, zda byl žalovaný vůbec kompetentní k vydání napadeného rozhodnutí, tedy zda měl k takovému rozhodnutí především věcnou příslušnost. Teprve po kladném

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zodpovězení této otázky by mohl krajský soud přistoupit k věcnému přezkumu konkrétním žalobních bodů.

5. Krajský soud však shledal, že kompetence žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí nebyla dána, tedy že napadeného rozhodnutí je nicotné. I bez návrhu tak v souladu s § 76 odst. 2 s. ř. s. soud rozhodl bez nařízení jednání a vyslovil jeho nicotnost, a to s následujícím odůvodněním.
6. **Z napadeného rozhodnutí** soud zjistil, že žalovaná rozhodovala v napadených rozhodnutích o nároku žalobce na invalidní důchod.
7. Podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) důchodové pojištění provádí, řídí a kontroluje u příslušníků Policie České republiky, příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace a osob, kterým je poskytována zvláštní ochrana a pomoc na základě zvláštního právního předpisu, a to i po ukončení poskytování zvláštní ochrany a pomoci, Ministerstvo vnitra.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 zákona č. 582/1991 Sb. orgány Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra a Ministerstva spravedlnosti rozhodují v oboru své působnosti o dávkách důchodového pojištění vojáků z povolání, příslušníků uvedených v odstavci 1 písm. b), příslušníků Vězeňské služby České republiky (dále jen "příslušník ozbrojených sil") a osob, kterým je poskytována zvláštní ochrana a pomoc na základě zvláštního právního předpisu, a provádějí jejich výplatu, jestliže jde o příslušníka ozbrojených sil, který v době služby nebo nejpozději do dvou roků od jejího skončení splnil podmínky nároku na invalidní důchod anebo se stal invalidním následkem úrazu nebo onemocnění vzniklých při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním.
9. Podle § 77 odst. 2 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) je nicotné rozhodnutí, *k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu.*
10. Podle § 76 odst. 2 věty první s. ř. s. zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu.
11. Judikatura správních soudů za vady způsobující nicotnost správního rozhodnutí označují např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu aj. [viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 13. 5. 2008, sp. zn. 8 Afs 78/2006 (Sb. NSS 1629/2008)]. Nicotnost správního aktu vysloví soud pouze tehdy, jestliže akt trpí natolik intenzivními a zřejmými vadami, že po účastnících dotčeného právního vztahu nelze spravedlivě žádat, aby jej respektovali (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2003, č. j. 2 Afs 12/2003-216).
12. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobce byl příslušníkem Policie České republiky od 1. 3. 1998 do 31. 12. 2007 a byl uznán invalidním od 19. 9. 2008 a dne 3. 11. 2014 jeho invalidita zanikla, jak se podává ze správního spisu (shodně v četných listinách) a jak je soudu známo z věci sp. zn. 72 Ad 22/2019. Žalobce splnil podmínky nároku na invalidní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

důchod po skončení služebního poměru (dne 31. 12. 2007) do dvou let, konkrétně do necelých deseti měsíců (19. 9. 2008).

13. Na základě těchto skutečností je v souladu s § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 zákona č. 582/1991 Sb. svěřena působnost k rozhodnutí o invalidním důchodu Ministerstvu vnitra.
14. Žalobce žádost o invalidní důchod podal Okresní správě sociálního zabezpečení Vsetín. Ta byla povinna žádost postoupit věcně příslušnému Ministerstvu vnitra, a to podle § 12 správního řádu.
15. Protože o žádosti o invalidní důchod rozhodla žalovaná bez věcné příslušnosti, soud z úřední povinnosti vyslovil nicotnost obou napadených rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 3 s. ř. s. Právním názorem, který vyslovil soud v rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
16. Úspěšný žalobce (který žádné náklady řízení nepožadoval a ze spisu nejsou zjevné, byť byl jeho návrh úspěšný z jiných důvodů, než které obsahovaly jeho žalobní námítky) a neúspěšná žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. srpna 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

